

Tomáš Hudos v rozhovoru s Mariánem Baranem: mladý předseda Svobodných mluvil o svobodě jasněji než většina zkušených politiků

5.8.2026 - Tomáš Hudos | Strana svobodných občanů

Rozhovor Mariána Barana s Tomášem Hudosem, předsedou Svobodných v Olomouckém kraji, patřil k těm příjemným výjimkám, kdy mladý politik nemluví v naučených frázích, ale v jasně formulovaných principech. Hudos hned na úvod vyznal lásku české a moravské krajině i historii, ale rozhovor rychle sklouzl k tomu podstatnému, tedy k otázce, kde končí moc státu a začíná svoboda jednotlivce.

Hudos otevřeně popsal, jak ho k politice přivedlo covidové období. Podle jeho slov mu tehdy došlo, jak velkou moc lidé dobrovolně svěrují politikům a nevoleným úředníkům, a jak snadno se taková moc zneužije. Ocenil, že Svobodní byli v té době jedinou relevantní stranou, která se nebála otevřeně hájit svobodu jednotlivce, zatímco ostatní strany se předháněly v tom, kdo vymyslí přísnější restrikce. Je to postoj, který se dnes, s odstupem let, ukazuje jako čím dál oprávněnější.

Zajímavá byla i jeho bilance covidového období, kterou nezjednodušil na černobílé hodnocení. Připustil, že si lidé díky nucené pauze v životě v něčem i polepšili, ať šlo o změnu práce nebo osobní rozvoj, ale jasně řekl, že šlo především o jedno z nejtvrdějších omezení lidských svobod v moderní historii, od zavřených škol přes povinné respirátory až po diskriminaci neočkovaných v přístupu ke sportovištím a saunám. Nejhorší na tom podle něj bylo, že politici společnost aktivně rozdělovali na očkované a neočkované, a takové jednání by se podle Hudose nemělo nikdy opakovat.

Stejně přímo se vyjádřil k tomu, že se do vlády vrátil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch spolu s ministrem školství Robertem Plagou. Hudos to označil za velice špatný signál, protože podle něj ve zdravotnictví dál táhne za nitky farmaceutická lobby, a upozornil na aktuální debatu o takzvané národní očkovací strategii, kterou vnímá jako potenciální hrozbu pro individuální svobody, pokud by se cílem stalo dosažení vysoké proočkovanosti bez ohledu na svobodnou volbu občanů.

Velký prostor v rozhovoru dostala i kritika prezidenta Petra Pavla. Hudos mu vytkl snahu oslabovat českou státní suverenitu ve prospěch bruselských struktur, konkrétně zmínil obavy z opuštění koruny a ztráty práva veta. Kriticky se postavil i k tomu, jak část veřejnosti přistupuje k Pavlově minulosti, kterou podle Hudose sám prezident nedokáže otevřeně vysvětlit, zatímco jiným politikům bývá minulost spojená s komunistickým režimem vyčítána mnohem důsledněji.

Na téma Evropské unie mluvil Hudos jazykem, který je pro Svobodné typický, tedy jako o problému velkého demokratického deficitu a rostoucí centralizace. Za dobrý příklad dal kauzu komisařky Ursuly von der Leyenové a zatajovaných smluv na dodávky vakcín od Pfizeru, kterou otevřeně nazval korupcí na nejvyšší úrovni. Podle Hudose je klíčové omezovat objem peněz, se kterými evropské i domácí instituce disponují, protože tam, kde nejsou peníze, není co ukrást, a teprve to podle něj skutečně omezí korupci, ne pouhá výměna lidí v úřadech.

Nechyběla ani tvrdá slova k domácí rozpočtové politice. Hudos připomněl, že vláda Petra Fialy zanechala rozpočtový dluh přesahující 1,2 bilionu korun, a upozornil, že tento dluh budou muset

splácet právě mladé generace, ke kterým sám patří. Kritizoval také praxi, kdy se pomoc Ukrajině financovala z dluhu, a ne z reálně vybraných daní, čímž se náklady jen odsunuly na budoucí daňové poplatníky, aniž by o tom měli možnost svobodně rozhodnout.

Baran ocenil, že Hudos na rozdíl od řady jiných mladých tváří nespěchá rovnou do sněmovny, ale zatím sbírá zkušenosti v komunální politice v Olomouckém kraji, což je podle moderátora přesně ta cesta, která dává politikovi čas nejdřív něco reálně ukázat, než bude žádat o hlasy na celostátní úrovni. Hudos s tím bez váhání souhlasil a působil jako politik, který si je vědom, že důvěru je potřeba si nejdřív zasloužit konkrétní prací, ne pouhým vystoupením v médiích.

Rozhovor uzavřela otázka nezávislosti soudů, u které Hudos upřímně přiznal limity vlastní odbornosti, ale zároveň nabídl věcnou pochybnost o tom, zda lze o skutečné nezávislosti mluvit u soudců jmenovaných politickými orgány. Taková míra sebereflexe, kdy politik neváhá říct „na to vám neumím přesně odpovědět“, je u mladých politických tváří spíš vzácností než pravidlem.

Celý rozhovor ukázal politika, který si nehraje na experta na všechno, ale drží se pevného hodnotového rámce, svobody jednotlivce, omezeného státu a osobní odpovědnosti, a tento rámec dokáže srozumitelně vysvětlit na konkrétních příkladech z posledních let. Pro Svobodné je Tomáš Hudos přesně tím typem nové generace, která umí obhájit stranické priority bez frází a se znalostí věci.

<https://svobodni.cz/novinky/tomas-hudos-v-rozhovoru-s-marianem-baranem-mlady-predseda-svobodnych-mluvil-o-svobode-jasneji-nez-vetsina-zkusenych-politiku>